

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 85.308 van 15 februari 2000
in de zaak A. 64.522/IX-560.**

In zake : Jeannine DEBOES,
die woonplaats kiest bij
advocaten B. VAN TONGELEN en L. HOLEMANS,
kantoor houdende te AARSCHOT,
Amerstraat 81

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
minister van Landbouw en de Kleine en Mid-
delgrote Ondernemingen, thans de minister van
Landbouw en Middenstand.

D E R A A D V A N S T A T E , I X e K A M E R ,

Gezien het verzoekschrift dat Jeannine DEBOES op 14 juli 1995 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van "de beslissing genomen door de Commissie voor Vrijstelling van Bijdragen (tweede kamer) dd. 11.05.1995, dragende het nummer CVB nr. 490715.274.63 N 01, waarbij (haar) de vrijstelling werd geweigerd voor de driemaandelijks bijdragen sociale zekerheid der zelfstandigen en dit voor de periode van het tweede kwartaal 1992 tot en met het derde kwartaal 1993";

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur R. VANDER ELSTRAETEN;

Gelet op de beschikking van 26 november 1997 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 7 december 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 10 januari 2000;

Gehoord het verslag van staatsraad A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van advocaat T. VAN AERSCHOT, die loco advocaten B. VAN TONGELEN en L. HOLEMANS verschijnt voor verzoekster, en van advocaat A. VASTERSAVENDTS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur R. VANDER ELSTRAETEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Jeannine DEBOES had tot 30 april 1993 een handel in lederwaren.

1.2. Op 11 juni 1993 vraagt zij om volledige vrijstelling van de door haar binnen het raam van het sociaal statuut der zelfstandigen voor de periode van het eerste kwartaal 1992 tot en met het tweede kwartaal 1993 verschuldigde bijdragen.

1.3. Betrokkene wordt uitgenodigd voor de zitting van 19 september 1994 van de Commissie voor vrijstelling van bijdragen.

Op verzoek van haar raadsman wordt de behandeling van de aanvraag een eerste maal uitgesteld.

1.4. Op 25 september 1994 tekent verzoekster bij de belastingsdiensten bezwaar aan tegen de berekening van haar belastbaar inkomen voor de aanslagjaren 1992 en 1993.

Zij beroept zich op dit hangende fiscaal bezwaar om de behandeling van de aanvraag tot vrijstelling, vastgesteld op 7 november 1994, opnieuw te laten uitstellen. De commissie verleent nogmaals uitstel.

Nadien wordt de behandeling van de aanvraag op verzoek van de raadsman van betrokkene, die hierbij verwijst naar het hangende fiscaal bezwaar, nog een derde maal -op 26 januari 1995- en een vierde maal -op 9 maart 1995- uitgesteld.

1.5. Op de zitting van 11 mei 1995 wordt de aanvraag uiteindelijk behandeld.

De Commissie voor vrijstelling van bijdragen, tweede kamer, neemt die dag de volgende beslissing :

"Gelet op het koninklijk besluit nr. 38 van 27 juli 1967 houdende inrichting van het sociaal statuut der zelfstandigen, inzonderheid op de artikelen 15, 17, 22 en 36;

Gelet op het koninklijk besluit van 19 december 1967 houdende algemeen reglement in uitvoering van het koninklijk besluit nr. 38 van 27 juli 1967 houdende inrichting van het sociaal statuut der zelfstandigen, inzonderheid op de artikelen 80 tot 94 bis;

Gelet op artikel 17, eerste lid, van voornoemd koninklijk besluit nr. 38, luidend als volgt : «De zelfstandigen die zich in staat van behoefte bevinden of in een toestand die de staat van behoefte benadert, kunnen volledige of gedeeltelijke vrijstelling aanvragen van de verschuldigde bijdragen door zich te wenden tot de in artikel 22 voorziene Commissie (voor vrijstelling van bijdragen).»;

Gelet op artikel 88, § 1 van voornoemd koninklijk besluit van 19 december 1967, luidend als volgt : «De onderworpenen die een vrijstelling wensen te bekomen en de personen bedoeld in artikel 17, tweede lid, van het koninklijk besluit nr. 38, die van hun solidaire verantwoordelijkheid wensen ontheven te worden, moeten een aanvraag indienen (...).»;

Gelet op artikel 88, § 2 van voornoemd koninklijk besluit van 19 december 1967, luidend als volgt : «Opdat de aanvraag van een onderworpenen ontvankelijk zou zijn, dient er te worden voldaan aan de twee volgende voorwaarden :

1° de aanvraag moet worden ingediend hetzij bij de griffie van de Commissie, bij een ter post aangetekend schrijven of door het neerleggen van een verzoekschrift, hetzij bij zijn sociaal verzekeringsfonds bij een ter post aangetekend schrijven;

2° de aanvraag dient gedaan te zijn binnen het jaar. Naar gelang van het geval, begint deze termijn te lopen :

a) vanaf de eerste dag van het kalenderkwartaal dat volgt op datgene waarop de door de aanvraag beoogde bijdrage betrekking heeft;

b) onverminderd het in littera c) bepaalde, vanaf de eerste dag van het kalenderkwartaal dat volgt op datgene in de loop waarvan een afrekening van een bijdrageregularisatie werd verstuurd, voor wat betreft het bijdragesupplement dat die regularisatie met zich brengt;

c) vanaf de eerste dag van het kalenderkwartaal dat volgt op datgene waarop de in de afrekening van een bijdrageregularisatie vervatte bijdrage betrekking heeft voor wat betreft het bijdragesupplement dat die regularisatie met zich brengt, indien deze voortkomt van een begin of hervatting van een beroepsbezigheid en de onderworpenen zich bij een sociale verzekeringskas heeft laten aansluiten na 31 december van het derde kalenderjaar volgend op datgene in de loop waarvan de bezigheid een aanvang nam of hervat werd;

d) vanaf de eerste dag van het kalenderkwartaal dat volgt op datgene in de loop waarvan de afrekening werd verstuurd wat betreft de regularisatiestortingen met het oog op de validatie als gewezen kolonist van bepaalde periodes in het raam van het pensioenstelsel der zelfstandigen.»;

Gelet op artikel 88, § 4 van voornoemd koninklijk besluit van 19 december 1967, luidend als volgt : «Zo de in § 2 of § 3 bedoelde persoon overleden is in de periode gedurende welke de termijn loopt om, naar gelang van het geval, een aanvraag tot vrijstelling of tot ontheffing van solidaire verantwoordelijkheid in te dienen, worden de in §§ 2 en 3 bedoelde termijnen in voorkomend geval ten gunste van de rechthebbenden verlengd, zodanig dat zij ten vroegste één jaar na het overlijden verstrijken. De bepalingen

van § 2, 1° zijn van toepassing op de door de recht-hebbenden ingediende aanvragen.»;

Gelet op artikel 90, § 2, tweede lid, van voor-noemd koninklijk besluit van 19 december 1967, luidend als volgt : «De aanwezigheid ter zitting van de aanvrager is niet vereist. Indien hij hiertoe de wens uitdrukt, kan hij persoonlijk verschijnen of zich laten vertegenwoordigen of bijstaan hetzij door een advocaat, drager in voorkomend geval van stukken, hetzij door iedere andere persoon voorzien van een geschreven volmacht en voor ieder geval aanvaard door de voorzitter.»;

Gelet op de aanvraag ingediend op 11/06/1993 en geregistreerd op 14/06/1993;

Overwegende dat deze aanvraag op de volgende driemaandelijks bijdragen betrekking heeft : van 1/92 t.e.m. 3/93;

Gelet op de andere stukken van het dossier;

Overwegende dat de aanvraag niet aan de in voor-noemd artikel 88, § 2, 2°, a) gestelde voorwaarde voldoet voor de volgende driemaandelijks bijdragen : 1/92;

Overwegende dat de aanvraag aan de in voornoemd artikel 88, § 2, 2°, a) gestelde voorwaarde voldoet voor de volgende driemaandelijks bijdragen : van 2/92 t.e.m. 3/93;

Gelet op de stopzetting in april 1993;

Aangezien uit de stukken van het dossier niet blijkt dat de betrokkene zich bevindt in een staat van behoefte of in een toestand die de staat van behoefte benadert;

BESLIST :

De aanvraag is zonder voorwerp voor de volgende driemaandelijks bijdragen : 3/93.

De aanvraag is niet ontvankelijk voor de volgende driemaandelijks bijdragen : 1/92.

Vrijstelling wordt geweigerd voor de volgende driemaandelijks bijdragen : van 2/92 t.e.m. 2/93".

Verzoekster vordert thans de gedeeltelijke vernietiging van deze beslissing, namelijk in zoverre haar aanvraag om vrijstelling van de driemaandelijks bijdragen van 2/92 tot en met 2/93 wordt geweigerd;

2. Over de gegrondheid van het beroep.

2.1. Overwegende dat verzoekster als middel aanvoert dat de bestreden beslissing genomen is met schending van artikel 97 van de Grondwet en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen,

doordat, eerste onderdeel, de commissie de concrete gegevens niet vermeldt waarop zij steunt en doordat, tweede onderdeel, ze niet antwoordt op de argumentatie in verband met het nog in betwisting zijn van de fiscale gegevens;

2.2. Overwegende dat de verwerende partij hierop antwoordt dat artikel 149 (oud artikel 97) van de Grondwet niet van toepassing is op een administratief-rechtelijke instantie als de Commissie voor vrijstelling van bijdragen, dat de juridische overwegingen die aan de beslissing ten grondslag liggen terug te vinden zijn in de eerste zeven alinea's en in de twee alinea's die verwijzen naar de in artikel 88, § 2, 2°, a) gestelde ontvankelijkheidsvoorwaarde (tijdig indienen van de aanvraag), dat er, wat de feitelijke overwegingen betreft, wordt verwezen naar de data van indiening en registratie van de aanvraag, naar de bijdragen waarvoor vrijstelling wordt gevraagd, naar de stukken van het dossier, naar de stopzetting van de zelfstandige activiteit en tenslotte naar de door de commissie gedane vaststelling dat betrokkene zich niet bevindt in een staat van behoefte of in een toestand die de staat van behoefte benadert, dat een meer concrete motivering met verwijzing naar bepaalde concrete gegevens onvermijdelijk onvolledig zou zijn en onmogelijk accuraat kan zijn, dat de commissie immers op basis van het geheel van de haar bekende elementen over de toestand van de aanvrager beslist;

2.3.1. Overwegende dat de zelfstandigen die zich in een staat van behoefte bevinden of in een toestand die de staat van behoefte benadert, volledige of gedeeltelijke vrijstelling kunnen aanvragen van de verschuldigde bijdragen door zich te wenden tot de Commissie voor vrijstelling van bijdragen, die bij het ministerie van Middenstand is opgericht (artikelen 17 en 22 van het koninklijk besluit nr. 38 van 27 juli 1967 houdende

inrichting van het sociaal statuut der zelfstandigen); dat de Commissie voor vrijstelling van bijdragen geen jurisdictioneel orgaan is; dat, zoals de verwerende partij terecht opmerkt, artikel 149 van de Grondwet (vroeger artikel 97) te dezen niet van toepassing is;

2.3.2. Overwegende dat de beslissingen van de Commissie voor vrijstelling van bijdragen onder toepassing van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen vallen; dat luidens artikel 2 van deze wet alle bestuurshandelingen in principe formeel moeten worden gemotiveerd; dat artikel 3 voorschrijft dat de motivering in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat zij afdoende moet zijn; dat, wat de juridische overwegingen betreft, de bestreden beslissing naar de door de commissie toegepaste wets- en verordeningsbepalingen verwijst; dat de feitelijke overwegingen beperkt zijn tot de considerans dat "uit de stukken van het dossier niet blijkt dat de betrokkene zich bevindt in een staat van behoefte of in een toestand die de staat van behoefte benadert"; dat uit een dergelijke summiere redengeving niet kan worden afgeleid welke precies de gegevens zijn die de commissie ertoe doen besluiten dat verzoekster zich niet in een staat van behoefte of in een toestand die de staat van behoefte benadert, zou bevinden; dat de motivering in feite beperkt is tot een stijlformule, die bij iedere weigering ten gronde kan worden gehanteerd; dat zo de commissie op basis van het geheel van de haar bekende elementen uitspraak moet doen, niet wordt ingezien hoe dit een beletsel zou inhouden om in de beslissing de concrete elementen aan te geven op grond waarvan wordt geoordeeld dat de aanvrager zich niet in een staat van behoefte bevindt of in een toestand die de staat van behoefte benadert; dat de wet van 29 juli 1991 de commissie verplicht zo volledig en accuraat als mogelijk te omschrijven op welke gronden, eigen aan het

geval, ze tot haar beslissing is gekomen; dat het eerste onderdeel van het middel gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt de beslissing van de Commissie voor vrijstelling van bijdragen van 11 mei 1995, nr. 490715.274.63 N 01, waarbij aan Jeannine DEBOES vrijstelling wordt geweigerd voor de driemaandelijkse bijdragen sociale zekerheid der zelfstandigen en dit voor de periode van het tweede kwartaal 1992 tot en met het tweede kwartaal 1993.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van de Belgische Staat.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vijftien februari 2000, door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. BORRET,	voorzitter,
	A. BEIRLAEN,	staatsraad,
	L. HELLIN,	staatsraad,
Mevr.	S. VAN AELST,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. VAN AELST.

J. BORRET.